

पानियम - क्रमांक चौदा

मंदिराच्या परीक्षेची किल्ली म्हणून निराशा

Jeff Pippenger

2026-02-18

पवित्रस्थानाचा विषय ही ती "किल्ली" होती, जिने तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या प्रारंभी २२ ऑक्टोबर १८४४ च्या निराशेचे उकल केले; आणि निराशेचाच विषय ही ती "किल्ली" आहे, जी तिसऱ्या देवदूताच्या शेवटी येणाऱ्या मंदिर-परीक्षेच्या पवित्रस्थानाच्या संदेशाचे उकल करते.

आणि मी तुला स्वर्गाच्या राज्याच्या किल्ल्या देईन; आणि तू पृथ्वीवर जे काही बांधशील ते स्वर्गात बांधले जाईल; आणि तू पृथ्वीवर जे काही सोडशील ते स्वर्गात सोडले जाईल. मत्तय १६:१९.

संयुक्त संस्थानांमध्ये आपत्कालीन दूरध्वनीच्या चिन्हरूपाने "९११" जे मानले जाते, त्याच्याशी सुसंगत रीतीने ११ सप्टेंबर २००१ हे "९/११" म्हणून समजले जाते, ही वस्तुस्थिती सर्व गोष्टींची रचना करणाऱ्या त्या एकानेच निश्चित केली होती. १८ जुलै २०२० येथील निराशेचे सम्यक आकलन हेच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीला तशीच ओळख मिळू देते; परंतु केवळ त्यांच्याद्वारेच, ज्यांना हे पाहण्याची इच्छा आहे की आज येशू आध्यात्मिक गोष्टींचे नैसर्गिक गोष्टींद्वारे प्रतिनिधित्व करतो, अगदी जसे त्याने दोन हजार वर्षांपूर्वी केले होते तसेच. "२०/२०" दृष्टी ही तुम्हाला मिळू शकणारी सर्वोत्तम दृष्टी आहे, आणि २०२० मधील निराशा हा तो मार्गचिन्ह आहे, जो दहा कुमारीच्या भविष्यवाणीच्या इतिहासामध्ये मंदिर ओळखता येण्यास अनुमती देतो.

"मत्तय २५ मधील दहा कुमारिकांचा दृष्टांतही अॅडव्हेंटिस्ट लोकांच्या अनुभवाचे चित्रण करतो." The Great Controversy, ३९३.

मूलभूत सत्यांद्वारे दर्शविलेल्या पञ्चदृष्टीशी एकत्र केल्यावर वीस-वीस दृष्टी आणखीही अधिक श्रेष्ठ ठरते. पौल शिकवितो की "संदेशांचे आत्मे संदेशांच्या आत्म्यांच्या अधीन असतात," आणि म्हणून मत्तयच्या कुमारिका त्या त्याच कुमारिका आहेत ज्यांना योहान एक लाख चव्वेचाळीस हजार म्हणून ओळखतो, आणि योहान त्यांना कुमारिका म्हणून—प्रकटीकरण १४४ मध्ये—ओळखतो.

हे ते आहेत जे स्त्रियांबरोबर अपवित्र झाले नाहीत; कारण ते कुमार आहेत. हे ते आहेत जे कोठेही कोकरू जाईल तिकडे त्याचे अनुसरण करतात. हे मनुष्यांमधून विकत घेतले गेले, देवासाठी आणि कोकरूसाठी प्रथमफळ म्हणून. प्रकटीकरण १४:४.

शरद ऋतूतील पहिली फळे म्हणजे त्या कुमारीका होत, ज्या कोकऱ्यामागे मंदिरात जातात; आणि मंदिर समजून घेण्याची "किल्ली" म्हणजे २०२० मधील निराशा होय.

आणि दावीदाच्या घराण्याची किल्ली मी त्याच्या खांद्यावर ठेवीन; मग तो उघडील, आणि कोणीही बंद करणार नाही; आणि तो बंद करील, आणि कोणीही उघडणार नाही. यशया २२:२२.

जर एखादा अॅडव्हेंटिस्ट १४४,००० मध्ये असणार असेल, तर भविष्यवाणीतील आवश्यकतेनुसार त्याने अशा सार्वजनिक भाकिताच्या मांडणीमुळे झालेली निराशा अनुभवलेली असली पाहिजे, जे निष्फळ ठरले.

"दहा कुमारींच्या दृष्टांताकडे—ज्यांपैकी पाच शहाण्या आणि पाच मूर्ख होत्या—माझे लक्ष वारंवार वेधले जाते. हा दृष्टांत अक्षरशः पूर्ण झाला आहे आणि होईलही, कारण याचा या काळाशी विशेष संबंध आहे; आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणेच, तो पूर्ण झाला आहे आणि काळाच्या समाप्तीपर्यंत वर्तमान सत्य म्हणून पुढेही राहील." Review and Herald, August 19, 1890.

दानिएल अकरा अध्यायातील पंधराव्या वचनातील पानियमची लढाई हीच सोळाव्या वचनाकडे नेणारी लढाई आहे, आणि ते वचन संयुक्त संस्थानांतील रविवार कायदा ओळखून दाखवते.

म्हणून उत्तरदेशाचा राजा येईल, आणि वेढा घालण्यासाठी बांध उभारील, आणि अतिशय बळकट नगरांचा ताबा घेईल; आणि दक्षिणेच्या भुजा त्याचा प्रतिकार करू शकणार नाहीत, त्याचे निवडक लोकही नाहीत; आणि प्रतिकार करण्यास काहीही सामर्थ्य उरणार नाही. दानिएल ११:१५.

या पद्यात संयुक्त संस्थाने रशियाचा, तसेच रशियाच्या निवडलेल्या लोकांचा पराभव करते. पण पुढील पद्यात, रोमच्या उदयाविरुद्ध कोणीही उभे राहू शकत नाही; हा उदय जगाच्या जिंकण्याच्या आपल्या मोहिमेतील पहिल्या पावलाप्रमाणे यहुदा आणि यरुशलेम यांना चिन्हांकित करतो; जसे बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथे राज्य म्हणून रोम उदयास आले. सोळाव्या पद्यात प्रत्यक्ष गौरवशाली भूमीत उभे राहून, प्रत्यक्ष रोमच्या अधिकाराचे प्रतीक त्या प्रत्यक्ष गौरवशाली भूमीत होते; अशा रीतीने, एकेचाळीसाव्या पद्याचे प्रतिरूप ठरत, जेव्हा आध्यात्मिक रोमच्या अधिकाराची खूप संयुक्त संस्थानांच्या आध्यात्मिक गौरवशाली भूमीवर बळजबरीने लादली जाते.

प्रकटीकरण अध्याय तेरातील पृथ्वीवरील पशूची दोन शिंगे रिपब्लिकनवाद आणि प्रोटेस्टंटवाद यांचे प्रतिनिधित्व करतात. दानियेल अध्याय अकरा, वचन पंधरा मध्ये, Antiochus Magnus, ज्याला Antiochus III आणि Antiochus the Great म्हणून ओळखले जाते, दक्षिणेकडील राज्यावर विजय मिळवितो, ज्याचे प्रतिनिधित्व प्टोलेमिक वंश करतो. Antiochus हा Donald Trump याचे प्रतिनिधित्व करतो आणि दक्षिणेकडील राजा हा Russia चे प्रतिनिधित्व करतो. Panium ची लढाई ही United States आणि Russia व Russia च्या निवडलेल्या लोकांतील लढाई आहे, अशी लढाई ज्यात Antiochus विजयी झाला; परंतु त्यानंतर त्याने आपले राज्य प्रत्यक्ष Rome कडून जिंकून घेतलेले पाहिले—वचन चौदातील ती सत्ता, जी पृथ्वीवरील पशूच्या रिपब्लिकन शिंगाचे बाह्य दर्शन स्थापित करते. अंतर्गत दर्शन पृथ्वीवरील पशूच्या प्रोटेस्टंट शिंगाद्वारे प्रतिनिधित्व केले जाते. Panium च्या लढाईत दोन्ही शिंगे उपस्थित आहेत, कारण Peter तेथे Joel या पुस्तकातील आपल्या संदेशासह एक प्रोटेस्टंट म्हणून आहे.

२५० वर्षे

जेव्हा आपण पृथ्वीतील पशूच्या दोन रेषांचा विचार करतो, तेव्हा आपल्याला आढळते की 1776 मध्ये पृथ्वीतील पशूने आपला उदय आरंभ केला, आणि 1798 पर्यंत, (बावीस वर्षांनंतर) प्रकटीकरण तेरामधील समुद्रातील पशूला त्याची प्राणघातक जखम झाली, आणि पृथ्वीतील पशूने बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून आपले राज्य आरंभ केले. दोनशे पन्नास वर्षांनंतर, 2026 मध्ये आपण 8 मे, 2025 रोजी सुरू झालेल्या अंतर्गत मंदिराच्या परीक्षेबद्दल जागृत झालो आहोत.

त्या “२५०” वर्षांचा संबंध अँटिओकस मॅग्नसशीही आहे. इ.स.पू. ४५७ मधील फर्मानापासून प्रारंभ करून त्या फर्मानापासून दोनशे पन्नास वर्षे पुढे मोजल्यास आपण इ.स.पू. २०७ या वर्षी पोहोचतो, जे पॅनियमच्या युद्धापूर्वी सात वर्षे आहे, आणि राफियाच्या युद्धात टॉलेमीने अँटिओकसचा पराभव केल्याच्या दहा वर्षांनंतरचे आहे; या घटनेचे प्रतिनिधित्व दानियेल अकरा येथील अकराव्या वचनात केलेले आहे. दानियेल ११:११ हे अर्थातच रिपब्लिकन शिंगाच्या बाह्य रेषेचे द्योतक आहे, जे प्रकटीकरण ११:११ शी संरेखित होते; आणि ते प्रोटेस्टंट शिंगाच्या आंतरिक रेषेचे द्योतक आहे. दानियेल आणि प्रकटीकरण हे एकच पुस्तक आहेत, आणि प्रकटीकरण बाह्य भविष्यवाणीची प्रतीके म्हणून शिक्क्यांचा उपयोग करते, तसेच समांतर आंतरिक भविष्यवाणीची प्रतीके म्हणून मंडळ्यांचा उपयोग करते.

पहिल्या आणि दुसऱ्या आज्ञेशिवाय तिसरी आज्ञा असू शकत नाही; म्हणून कोरेश या तिन्ही आज्ञांचे प्रतिनिधित्व करतो.

“एज्रा यांच्या सातव्या अध्यायात तो हुकूम आढळतो. वचने 12-26. त्याच्या सर्वांत पूर्ण स्वरूपात तो पर्शियाचा राजा अर्तहशस्ता याने इ.स.पू. 457 मध्ये जारी केला. परंतु एज्रा 6:14 मध्ये असे म्हटले आहे की यरुशलेम

येथील प्रभूचे मंदिर 'कोरेश, दारयवेष आणि पर्शियाचा राजा अर्तहशशता यांच्या आज्ञेप्रमाणे [काठटीप: "हुकूम"]' बांधले गेले. या तिन्ही राजांनी हुकूमाची उत्पत्ती करून, त्याची पुनर्पुष्टी करून, आणि तो पूर्णत्वास नेऊन, 2300 वर्षांच्या प्रारंभाची खूण करण्यासाठी भविष्यवाणीनुसार जी परिपूर्णता अपेक्षित होती ती त्याला प्राप्त करून दिली. इ.स.पू. 457 हे हुकूम पूर्ण झालेले समय, आज्ञेची तारीख म्हणून स्वीकारल्यास, सत्तर आठवड्यांविषयीच्या भविष्यवाणीत दिलेला प्रत्येक तपशील पूर्ण झालेला आढळून आला." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 326.

इ.स.पू. ४५७ मध्ये कायरसद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या तीन आदेशांपासून "२५०" वर्षे पूर्ण होतात; हा इतिहास इ.स.पू. २१७ मधील राफिया येथील युद्ध, जेव्हा टॉलेमी चतुर्थाने महान अँटिओकसचा पराभव केला, आणि इ.स.पू. २०० मधील, जेव्हा अँटिओकसने नंतर पॅनियमच्या युद्धात टॉलेमीचा पराभव केला, या दोहोंच्या दरम्यानच्या इतिहासात पूर्णत्वास येतो, ज्याचा उल्लेख पंधराव्या वचनात आहे. ही रेषा अँटिओकस मॅग्नस याची डोनाल्ड ट्रम्प यांच्याशी सांगड घालते. बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या १७७६ ते १७९८ या आरंभी "२२" वर्षांचा एक कालखंड आहे, जो त्या सहाव्या राज्याच्या उदयाचे प्रतिनिधित्व करतो. हीच "२२" वर्षे सहाव्या राज्याच्या इतिहासाच्या शेवटी, २००१ ते २०२३ या कालखंडात, "२२" या संख्येद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या इतिहासाचेही चित्रण करतात. "२२" हे देवत्व आणि मानवता यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहे, आणि हा संयोग बायबल भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्याच्या इतिहासात सिद्ध होतो; हे ते पृथ्वीवरील पशू आहे, ज्याचे बाह्य शिंग रिपब्लिकनिझमचे आणि अंतर्गत शिंग प्रोटेस्टंटिझमचे आहे.

"22" द्वारे दर्शविलेल्या ऐक्यासह ख्रिस्त जे कार्य पूर्ण करतो, ते अतिपवित्र स्थानातील ख्रिस्ताचे अंतिम कार्य आहे; ते पाप पुसून टाकण्याद्वारे दर्शविले जाते, आणि योएलच्या वचनानुसार, पेत्राच्या प्रेरित भाष्यासह, ते उत्तरकाळच्या पावसाच्या वर्षावाच्या वेळी घडते.

म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे काळ येतील तेव्हा तुमची पापे पुसली जातील. प्रेषितांची कृत्ये ३:१९.

पाप पुसून टाकणे हे स्वर्गीय महायाजकाचे अंतिम कार्य आहे.

"जसे प्राचीन काळी लोकांची पापे विश्वासाने पापार्पणावर ठेवली जात आणि त्याच्या रक्ताद्वारे प्रतिक्रियात्मकरित्या पृथ्वीवरील पवित्रस्थानात हस्तांतरित केली जात, तसेच नवीन करारात पश्चात्ताप करणाऱ्यांची पापे विश्वासाने ख्रिस्तावर ठेवली जातात आणि प्रत्यक्षात स्वर्गीय पवित्रस्थानात हस्तांतरित केली जातात. आणि जसे पृथ्वीवरील पवित्रस्थानाचे प्रतिक्रियात्मक शुद्धीकरण ते ज्यामुळे अपवित्र झाले होते त्या पापांच्या दूरकरणाने पूर्ण करण्यात आले, तसेच स्वर्गीय पवित्रस्थानाचे वास्तविक शुद्धीकरण तेथे नोंदवून ठेवलेल्या पापांच्या दूरकरणाने, किंवा पुसून टाकण्याने, पूर्ण होणे आवश्यक आहे. परंतु हे पूर्ण होण्यापूर्वी, अभिलेखांच्या पुस्तकांची तपासणी होणे आवश्यक आहे, जेणेकरून पापांविषयीच्या पश्चात्तापाद्वारे आणि ख्रिस्तावरील विश्वासाद्वारे कोण त्याच्या प्रायश्चित्ताच्या लाभांस पात्र आहेत, हे ठरविले जाईल. म्हणून पवित्रस्थानाचे शुद्धीकरण यामध्ये एक शोधकार्य—न्यायकार्य—अंतर्भूत आहे. हे कार्य ख्रिस्त आपल्या लोकांना उद्धार करण्यासाठी येण्यापूर्वी पूर्ण झाले पाहिजे; कारण तो जेव्हा येतो, तेव्हा प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या कर्मांप्रमाणे देण्यासाठी त्याचे प्रतिफल त्याच्याबरोबर असते. प्रकटीकरण 22:12." The Great Controversy, 421.

२२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी जे कार्य सुरू झाले, ते मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या परमोच्च बिंदूवर सुरू झाले; आणि तेच कार्य मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या परमोच्च बिंदूवर पूर्ण होते, ज्यास पेत्रा पाप पुसून टाकण्याचा कालखंड म्हणून ओळखतो; हा तोच कालखंड आहे जो जिवंतांच्या न्यायाचा काळ दर्शवितो, जेव्हा "स्फूर्तीचे काळ" येतात.

"अन्वेषणात्मक न्यायनिवाड्याचे कार्य आणि पापांचे पुसून टाकणे हे प्रभूच्या दुसऱ्या आगमनापूर्वी पूर्ण झाले पाहिजे. कारण मेलेल्यांचा न्याय पुस्तकांत लिहिलेल्या गोष्टींवरून होणार आहे, म्हणून ज्या न्यायनिवाड्यात त्यांच्या प्रकरणांची छाननी केली जाणार आहे तो न्यायनिवाडा होईपर्यंत मनुष्यांची पापे पुसून टाकली जाऊ

शकत नाहीत, हे स्पष्ट आहे. परंतु प्रेषित पेत्र स्पष्टपणे सांगतो की विश्वासणाऱ्यांची पापे 'प्रभूच्या सान्निध्यातून समाधानाचे दिवस येतील तेव्हा; आणि तो येशू ख्रिस्ताला पाठवील' तेव्हा पुसून टाकली जातील. प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20. अन्वेषणात्मक न्यायनिवाडा समाप्त झाल्यावर ख्रिस्त येईल, आणि प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या कर्माप्रमाणे देण्यासाठी त्याचे प्रतिफल त्याच्याबरोबर असेल." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 485.

“शांतीदायक काळ” हेच “सर्व गोष्टींच्या पुनर्स्थापनेचे काळ” आहेत.

म्हणून तुम्ही पश्चात्ताप करा आणि परावर्तित व्हा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाचे काळ येतील; आणि तो येशू ख्रिस्ताला पाठवील, जो पूर्वी तुम्हांस घोषित करण्यात आला होता; ज्याला स्वर्गाने सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेच्या काळापर्यंत धारण करून ठेवणे आवश्यक आहे, ज्याविषयी देवाने जगाच्या आरंभापासून आपल्या सर्व पवित्र संदेश्यांच्या मुखाने सांगितले आहे. प्रेषितांची कृत्ये 3:19-21.

“ताजेतवानेपणाचे काळ” “प्रभूच्या सान्निध्यातून” येतात, जेव्हा “येशू ख्रिस्त” पाठविला जातो तेव्हा ते घडतात. प्रकटीकरण दहा मधील देवदूत 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी उतरला तेव्हा, सिस्टर व्हाईट यांनी त्या देवदूताची ओळख अशी करून दिली की तो “येशू ख्रिस्त यांच्यापेक्षा कमी व्यक्ती नव्हता.” 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी ख्रिस्ताने जे कार्य आरंभ केले, त्याची प्रस्तावना 1840 ते 1844 या इतिहासाने केली; असा इतिहास, ज्याविषयी सिस्टर व्हाईट म्हणतात की तो “देवाच्या सामर्थ्याचे एक गौरवशाली प्रकटीकरण” होता, आणि त्याच वेळी त्या नेमक्या इतिहासाला पेत्राच्या काळातील पेन्टेकॉस्ताच्या ऋतूशी संरेखित करतात, आणि मग भविष्यवाणीच्या इतिहासाच्या त्या दोन रेषांचा उपयोग करून प्रकटीकरण अठरा मधील त्या देवदूताच्या अवतरणाकडे निर्देश करतात, जो आपल्या गौरवाने पृथ्वीला प्रकाशित करतो.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, तो आपल्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमान करील. येथे जगव्यापी व्याप्तीचे आणि अभूतपूर्व सामर्थ्याचे कार्य पूर्वकथित केले आहे. 1840-44 मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली अभिव्यक्ती होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशनरी केंद्रापर्यंत पोहोचविला गेला, आणि काही देशांमध्ये सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात दिसून आलेल्या प्रमाणापेक्षा अधिक महान धार्मिक स्वारस्य प्रकट झाले; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखाली होणाऱ्या त्या सामर्थ्यशाली चळवळीने यांनाही मागे टाकायचे आहे.”

हे कार्य पॅटेकोस्टच्या दिवसाच्या कार्यासारखेच असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतल्या जाण्यात जसा ‘पूर्वीचा पाऊस’ दिला गेला, जेणेकरून त्या मौल्यवान बीजाची अंकुरण होईल, तसेच तिच्या समाप्तीसमयी कापणी पिकण्यासाठी ‘उशिराचा पाऊस’ दिला जाईल. ‘जर आपण परमेश्वरास जाणण्यामागे लागलो, तर मग आपण जाणू; त्याचे प्रगत होणे प्रभातकाळाप्रमाणे निश्चित आहे; आणि तो पावसाप्रमाणे, पृथ्वीवर पडणाऱ्या उशिराच्या व पूर्वीच्या पावसाप्रमाणे, आमच्याकडे येईल.’ होशेय 6:3. ‘म्हणून, हे सियोनच्या मुलांनो, आनंदित व्हा, आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यामध्ये हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पूर्वीचा पाऊस दिला आहे, आणि तो तुमच्यासाठी पाऊस, पूर्वीचा पाऊस व उशिराचा पाऊस, बरसवील.’ योएल 2:23. ‘शेवटच्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्याचा काही भाग सर्व देहावर ओतीन.’ ‘आणि असे होईल की जो कोणी प्रभूच्या नावाचा धावा करील तो तारण पावेल.’ प्रेषितांची कृत्ये 2:17, 21.

“सुवार्तेचे महान कार्य, त्याच्या आरंभी जेवढ्या देवाच्या सामर्थ्याच्या प्रगटीकरणाने ते चिन्हांकित झाले होते, त्यापेक्षा कमी प्रगटीकरणाने समाप्त होणार नाही. सुवार्तेच्या आरंभी पूर्वपावसाच्या ओतण्यात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्या तिच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तरपावसात पुन्हा पूर्ण व्हावयाच्या आहेत. येथेच ‘शांतीदानाचे काळ’ आहेत, ज्यांची प्रेरित पेत्राने अपेक्षा धरली होती, जेव्हा तो म्हणाला: ‘म्हणून पश्चात्ताप करा आणि फिरा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून शांतीदानाचे काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.’ प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

१८४० ते १८४४ मधील अॅडव्हेंट चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याचे एक गौरवशाली प्रकटकरण होते, ज्याने ख्रिस्त आपल्या पवित्रस्थानाचे शुद्धीकरण करण्याच्या कार्याच्या आरंभी प्रवेश घडवून आणला. तो इतिहास तेव्हा सुरू झाला, जेव्हा येशू—प्रकटीकरण चौदाव्या अध्यायातील पहिल्या दूताद्वारे दर्शविला गेलेला—प्रकटीकरणाच्या दहाव्या अध्यायात दर्शविल्याप्रमाणे ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी अवतरला. त्यानंतर सुरू झालेले देवाच्या सामर्थ्याचे हे प्रकटकरण अन्वेषणात्मक न्यायाच्या आरंभीपर्यंत तीव्र होत गेले, आणि म्हणूनच ते देवाच्या सामर्थ्याच्या अशा प्रकटकरणाचे प्रतीकरूप ठरले, जे अन्वेषणात्मक न्यायाच्या समाप्तीपर्यंत तीव्र होत जाणार होते. शेवटच्या काळातील तो कालखंड ९/११ रोजी सुरू झाला, जेव्हा येशू पुन्हा प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दूत म्हणून अवतरला, जेव्हा न्यू यॉर्कमधील महान इमारती देवाच्या स्पर्शाने पाडल्या गेल्या, आणि अन्वेषणात्मक न्यायाचे कार्य मृतांपासून जिवंतांकडे बदलले. येशू पाठविला जातो तेव्हा पाऊस येतात.

येशूने शिकविले की आपण प्राप्त करण्यासाठी मागावे, आणि जखऱ्या म्हणतो की आपण उत्तर पावसासाठी, उत्तर पावसाच्या काळात मागावे. म्हणून हे स्पष्ट आहे की जखऱ्याच्या निर्देशाची पूर्तता करण्यासाठी आपण उत्तर पावसाच्या काळात आहोत हे तुम्हाला माहीत असले पाहिजे.

प्रतीच्या पावसाच्या काळात परमेश्वराकडे पावसाची याचना करा; मग परमेश्वर तेजस्वी मेघ निर्माण करील, आणि प्रत्येकास शेतातील गवतासाठी पावसाच्या सरी देईल. जखऱ्या 10:1.

९/११ रोजी येशू प्रकटीकरण अध्याय अठरातील देवदूत म्हणून खाली उतरला आणि उत्तरकाळचा पाऊस शिंपडू लागला; परंतु तो केवळ त्यांच्यावरच पडतो जे जखऱ्याच्या “उत्तरकाळच्या पावसासाठी मागा” या आज्ञेचे पालन करतात, जेव्हा तुम्हाला “ताजेतवानेपणाच्या काळ” आणि सर्व गोष्टींच्या पुनर्स्थापनेचा काळ आला आहे याची खऱ्या अर्थाने समज असते. आत्म्याने हे “ओळखले” पाहिजे की उत्तरकाळच्या पावसाचा भविष्यसूचक कालखंड आला आहे.

“आपण उत्तरकाळच्या पावसाची वाट पाहू नये. जो कोणी आपल्यावर पडणाऱ्या कृपेच्या दवबिंदू आणि सरी यांना ओळखले व आत्मसात करील, त्यांच्यावर तो येत आहे. जेव्हा आपण प्रकाशाचे तुकडे गोळा करतो, जेव्हा आपण देवाच्या त्या निश्चित करुणांचे मोल जाणतो—जो आपल्याकडून त्यांच्यावर विश्वास ठेवावा असे प्रेमाने इच्छितो—तेव्हा प्रत्येक वचन पूर्ण होईल. [यशया 61:11 quoted.] संपूर्ण पृथ्वी देवाच्या गौरवाने परिपूर्ण होणार आहे.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

9/11 रोजी ताजेतवानेपणाचे काळ सुरू झाले, आणि जिवंतांच्या पापांचे पुसून टाकणे सुरू झाले. तो न्याय अब्राहामाच्या तीन-टप्प्यांच्या करारातील अगदी पहिल्या तत्वाशी सुसंगत आहे. ते पहिले तत्त्व असे होते की, प्रभुने इस्राएलला मिसरच्या दास्यातून बाहेर काढले तेव्हा, तो आपल्या कराराच्या लोकांचा आणि त्या राष्ट्रचाही न्याय करील, जिथे ते यात्रेकरू व परके म्हणून राहिले होते. पहिल्या करारातील लोकांनी शेवटच्या करारातील लोकांचे, म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे, प्रतिरूप दर्शविले. त्या भविष्यसूचक लोकांचा न्याय पृथ्वीच्या पशूच्या प्रोटेस्टंट शिंगाप्रमाणे केला जाईल, तर त्याच वेळी पृथ्वीच्या पशूच्या रिपब्लिकन शिंगाचाही न्याय केला जात आहे.

रिपब्लिकन शिंगाचा न्याय त्याच्या इतिहासाच्या शेवटी येतो; तो म्हणजे रविवारचा कायदा. काही इतिहासकारांच्या मते, ख्रि.पू. ६३ मध्ये रोमने यहूदावर ताबा मिळविल्याच्या—प्रायश्चित्तदिनी घडलेल्या—घटनेची पूर्तता सोळाव्या वचनात रविवारच्या कायद्याद्वारे दर्शविली आहे.

ॲटिओकस मॅग्नस हा दहा ते पंधरा या वचनांमध्ये संयुक्त संस्थानांचे प्रतिनिधित्व करतो. दहाव्या वचनातील युद्धात रोनाल्ड रेगन विजयी ठरला; त्या युद्धाने चाळीसाव्या वचनातील सौव्हिएत संघाच्या पतनाचे प्रतिरूप दाखविले. यशया ८:८ मध्ये दानियेल अकरा अध्यायातील दहावे व चाळीसावे वचन यांमध्ये दर्शविलेल्या त्याच युद्धाची ओळख दिली आहे; आणि त्या तीन समांतर वचनांमुळे अकराव्या वचनातील राफिया येथील युद्धातील विजेता म्हणून रशियाची ओळख पटते.

अकराव्या वचनातील राफियाचे युद्ध दक्षिणेकडील राजाचा (रशिया) आणि पोपसत्तेच्या प्रतिनिधी सत्तेचा (युक्रेन) यांच्यामधील युक्नेनमधील युद्धाचे पूर्वचित्रण करीत होते. हे युद्ध दक्षिण गोलार्धातून आलेल्या पहिल्या पोपच्या काळात ओबामा प्रशासनाने आरंभ केले; तोच पोप अमेरिकांतून आलेला पहिला पोपही होता, जरी तो दक्षिण अमेरिकेतून होता. “दक्षिण” हे जागतिकतावाद, अध्यात्मवाद आणि साम्यवाद यांचे प्रतीक आहे, आणि अमेरिकांतून आलेल्या त्या पहिल्या दक्षिणेकडील पोपने, अकराव्या वचनातील युद्ध आले तेव्हा, जागतिकतावादी राष्ट्राध्यक्ष ओबामा यांच्याशी संलग्नता साधली. दहाव्या वचनातील युनायटेड स्टेट्स म्हणून रेगन यांनी एका पुराणमतवादी पोपबरोबर गुप्त आघाडी केली; त्यानंतर युक्नेनमधील नाझींचा उपयोग जागतिकतावादी पोपच्या कालखंडात एका जागतिकतावादी राष्ट्राध्यक्षाने केला. ट्रम्प यांच्या अधीन असलेले युनायटेड स्टेट्स आता पहिल्या उत्तर अमेरिकन आणि तथाकथित पुराणमतवादी पोपबरोबर उघड संबंधात आहे.

दहाव्या वचनातील युद्धात रेगनचा बायबलमधील भविष्यवाणीत उल्लेखिलेल्या ख्रिस्तविरोधकाशी एक गुप्त संधि होता, आणि अकराव्या वचनातील युद्धाची सुरुवात ओबामाने केली, त्या काळात पोपही ओबामाप्रमाणेच एक जागतिकतावादी होता. आता ट्रम्पचा रेगनच्या समांतर अशा एका पोपाशी उघड संबंध आहे; अपवाद एवढाच की आरंभीचा गुप्त संधि आता उघड संधि झाला आहे. हे तीन पोप आणि हे तीन राष्ट्राध्यक्ष दहावे, अकरावे आणि पंधरावे वचन यांतील तीन युद्धांशी अनुरूप आहेत.

“तिच्या चातुर्य आणि कपटयुक्त युक्तीमध्ये रोमन चर्च अद्भुत आहे. काय होणार आहे हे ती ओळखू शकते. प्रोटेस्टंट चर्चस खोट्या शब्दांचा स्वीकार करून तिला मान देत आहेत, आणि ज्या साधनांचा तिने स्वतः गतकाळात उपयोग केला होता त्याच साधनांनी तो अंमलात आणण्याची तयारी करीत आहेत, हे पाहत ती योग्य वेळेची प्रतीक्षा करते. जे सत्याच्या प्रकाशास नाकारतात तेच अखेरीस स्वतःला अचूक मानणाऱ्या या सत्तेची मदत मागतील, जेणेकरून तिच्याचकडून उद्भवलेल्या एका संस्थेला उंचावता येईल. या कार्यात प्रोटेस्टंटंच्या मदतीस ती किती तत्परतेने येईल, याचा अंदाज बांधणे कठीण नाही. चर्चच्या आज्ञेचे उल्लंघन करणाऱ्यांशी कसे वागावे, हे पोपसत्तेच्या नेत्यांपेक्षा अधिक चांगले कोणाला ठाऊक आहे?”

रोमन कॅथोलिक चर्च, जगभर पसरलेल्या आपल्या सर्व शाखा-उपशाखांसह, पोपच्या आसनाच्या नियंत्रणाखाली असलेली आणि त्याच्या हितसंबंधांची सेवा करण्यासाठी घडविण्यात आलेली एक विशाल संघटना बनते. पृथ्वीवरील प्रत्येक देशात असलेल्या तिच्या कोट्यवधी अनुयायांना, स्वतःला पोपप्रती निष्ठेच्या बंधनात बांधलेले मानण्याची शिकवण दिली जाते. त्यांची राष्ट्रीयता किंवा त्यांचे सरकार काहीही असो, त्यांनी चर्चचा अधिकार इतर सर्व अधिकारांपेक्षा श्रेष्ठ मानावा. ते राज्याप्रती आपली निष्ठा अर्पण करणारी शपथ घेत असले, तरी तिच्या पाठीमागे रोमप्रती आज्ञापालनाची प्रतिज्ञा असते, जी तिच्या हितसंबंधांविरुद्ध असलेल्या प्रत्येक प्रतिज्ञेतून त्यांना मुक्त करते.

“इतिहास तिच्या राष्ट्रांच्या व्यवहारांत कपटपूर्वक व सातत्याने स्वतःला शिरकाव करून घेण्याच्या प्रयत्नांची साक्ष देतो; आणि एकदा पाय रोवता आला की, राजे व प्रजाजन यांच्या विनाशाच्या किंमतीवरसुद्धा, स्वतःची उद्दिष्टे पुढे नेण्याची तिची वृत्ती दिसून येते. इ.स. 1204 मध्ये, पोप इनोसंट तिसरा याने अॅरॅगॉनचा राजा पीटर दुसरा याच्याकडून पुढील विलक्षण शपथ घेतली: ‘मी, अॅरॅगॉनवासीयांचा राजा पीटर, माझे प्रभू पोप इनोसंट, त्यांचे कॅथलिक उत्तराधिकारी, आणि रोमन चर्च यांच्याप्रती सदैव विश्वासू व आज्ञाधारक राहीन, अशी मी घोषणा करतो व वचन देतो; आणि माझे राज्य त्याच्या अधीनतेत विश्वासूपणे राखीन, कॅथलिक विश्वासाचे समर्थन करीन, आणि विधर्मी दुष्टतेचा छळ करीन.’—John Dowling, The History of Romanism, b. 5, ch. 6, sec. 55. हे रोमन धर्माध्यक्षाच्या सत्तेविषयीच्या त्या दाव्यांशी सुसंगत आहे, ‘की त्याला सम्राटांना पदच्युत करणे कायदेशीर आहे’ आणि ‘की तो प्रजाजनांना अधर्मी शासकांप्रती असलेल्या त्यांच्या निष्ठेपासून मुक्त करू शकतो.’—Mosheim, b. 3, cent. 11, pt. 2, ch. 2, sec. 9, note 17.”

“आणि हे स्मरणात ठेवले जावे की, रोमचा हा अभिमान आहे की ती कधीही बदलत नाही. ग्रेगरी VII आणि इनोसंट III यांची तत्त्वे आजही रोमन कॅथलिक चर्चचीच तत्त्वे आहेत. आणि तिच्याकडे जर फक्त सामर्थ्य असते,

तर ती भूतकाळातील शतकांप्रमाणेच आजही ती तितक्याच जोमाने अमलात आणली असती. रविवारीच्या उन्नतीच्या कार्यात रोमची मदत स्वीकारण्याचा प्रस्ताव मांडतात तेव्हा प्रोटेस्टंट लोक काय करीत आहेत, हे त्यांना फारसे ठाऊक नसते. ते आपल्या हेतूच्या सिद्धीस नेण्यावर लक्ष केंद्रित करीत असताना, रोम आपली सत्ता पुन्हा प्रस्थापित करण्याचा, आपले हरवलेले सार्वभौम प्रभुत्व पुन्हा मिळविण्याचा प्रयत्न करीत आहे. एकदा संयुक्त संस्थानांमध्ये हे तत्त्व स्थापित झाले की चर्च राज्याच्या सामर्थ्याचा उपयोग करू शकते किंवा त्यावर नियंत्रण ठेवू शकते; की धार्मिक आचारांचे पालन लौकिक कायदांनी सक्तीने करविले जाऊ शकते; थोडक्यात, चर्च आणि राज्य यांचे अधिकार अंतःकरणावर प्रभुत्व गाजवणार आहेत, तर या देशात रोमचा विजय निश्चित आहे.”

“देवाच्या वचनाने येऊ घातलेल्या संकटाविषयी इशारा दिला आहे; हा इशारा दुर्लक्षित राहू दे, आणि मग प्रोटेस्टंट जगाला रोमचे हेतू प्रत्यक्षात काय आहेत हे तेव्हाच कळेल, जेव्हा त्या सापळ्यातून सुटण्यासाठी फार उशीर झालेला असेल. ती शांतपणे सामर्थ्य प्राप्त करीत आहे. तिची तत्त्वे विधिमंडळांच्या सभागृहांत, चर्चांमध्ये, आणि मनुष्यांच्या अंतःकरणांत आपला प्रभाव पाडीत आहेत. ती आपल्या उंच व प्रचंड रचना उभारून ठेवत आहे, ज्यांच्या गुप्त अंतरंगात तिचे पूर्वीचे छळ पुन्हा घडविले जातील. गुप्तरित्या आणि संशय न येऊ देता ती आपली शक्ती बळकट करीत आहे, जेणेकरून प्रहार करण्याची वेळ येईल तेव्हा ती स्वतःचे हेतू साध्य करू शकेल. तिला हवे आहे ते केवळ लाभदायक स्थान, आणि ते तिला आधीच दिले जात आहे. रोमन घटकाचा उद्देश काय आहे हे आपण लवकरच पाहू आणि अनुभवू. जो कोणी देवाच्या वचनावर विश्वास ठेवील आणि त्याचे पालन करील, तो त्यामुळे निंदा व छळ यांना बळी पडेल.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 580, 581.

२०१६ मध्ये ट्रम्प यांची निवड झाली, त्यानंतर बायडेन यांच्या प्रतिनिधित्वाखालील जागतिकतावाद्यांनी २०२०ची निवडणूक चोरली; परंतु हे केवळ ज्यांच्याकडे 20/20 दृष्टी आहे त्यांनाच मान्य होते. तेराव्या वचनात डोनाल्ड ट्रम्प २०२४ मध्ये “परत येतो”, पूर्वीपेक्षा अधिक सामर्थ्यासह, आणि सुवर्णयुगासाठी तसेच पंधराव्या वचनातील पानियमच्या युद्धासाठी आपली तयारी आरंभ करतो. त्यानंतर दृष्टीची स्थापना करण्यासाठी २०२५ मध्ये पोप लिओ आला, जो दहाव्या ते पंधराव्या वचनांतील तीन युद्धांशी संबंधित तिसरा पोप आहे, तसेच त्या युद्धांतील तीन अध्यक्षींशीही संबंधित आहे. पहिला आणि तिसरा पोप व अध्यक्ष हे पुराणमतवादी मानले जातात, आणि मधला पोप व अध्यक्ष हे जागतिकतावादी होते. पहिली युती गुप्त होती; शेवटची उघडी आहे, कारण उत्तरकाळातील भविष्यवाण्यांच्या बाह्य दृष्टीची स्थापना करणारे प्रतीक म्हणून तिचे चौदाव्या वचनात प्रतिनिधित्व केले आहे.

३१ डिसेंबर, २०२३ रोजी पहिल्या देवदूताचे कार्य, जे पहिल्या फतव्याच्या कार्याद्वारे प्रतिरूपित केलेले होते, पाया घालण्यास प्रारंभ झाले. हा मूलभूत कसोटीचा प्रश्न यावर होता की चौदाव्या वचनातील दर्शन स्थापन करणारी सत्ता रोम आहे, अशी विल्यम मिलर यांची ओळख बरोबर होती की चूक. उत्तरकालीन दिवसांच्या भविष्यवाणीतील दर्शन स्थापन करणारे प्रतीक म्हणून रोमची मिलर यांनी केलेली ओळख, काही बाबतीत, मिलर यांच्या सर्व मूलभूत सत्यांपैकी सर्वाधिक महत्त्वपूर्ण आहे. मिलर काही विशिष्ट समजुतीपर्यंत कसे पोहोचले, हे केवळ त्यांच्या काळ आणि परिस्थितींवर पवित्रीकृत तर्क लागू करूनच उलगडता येते; परंतु त्यांच्या काही भविष्यवाणीविषयक शोधांबाबत त्यांनी त्या समजुती का स्वीकारल्या याविषयी अत्यंत विशिष्ट साक्ष उपलब्ध आहे. त्यांच्या समजुतीपैकी सर्वात मूलभूत समज हीच होती की दर्शन स्थापन करणारी सत्ता रोमच आहे.

डॅनिएलच्या पुस्तकात जे “काढून टाकण्यात आले” होते ते काय आहे, हे समजून घेण्यासाठी त्याने कसा शोध घेतला, याची मिलर थेट साक्ष देतो. त्याला आपले उत्तर कुठे मिळाले हे तो केवळ ओळखून दाखवत नाही, तर ज्या रत्नाचा तो शोध घेत होता ते सापडल्यावर त्याला झालेल्या आनंदाविषयीही तो बोलतो. अपोलोस हेल यांनी मिलरच्या स्वतःच्या लेखनावर एक भाष्य नोंदविले आहे, आणि पुढील उताऱ्यात हेल हे दर्शवितात की मिलर भविष्यवाणीचा विद्यार्थी कसा झाला. 1798 मध्ये उघडण्यात आलेल्या प्रकाशाचा संदेशवाहक म्हणून मिलर हा डॅनिएलने “ज्ञानी” असे संबोधिलेल्यांचा, जे पुस्तक “उघडले” गेल्यावर “समजतात,” एक पवित्र नमुना आहे. बायबलचा अभ्यास करण्याकडे तो कसा प्रवृत्त झाला, याविषयीची मिलरची साक्ष सर्व गोष्टींवर नियंत्रण ठेवणाऱ्या त्या एकाच्याकडून दिलेला एक हेतुपूर्ण नमुना आहे. मिलरच्या विकासाकडे लक्ष द्या, कारण तो वाढलेल्या ज्ञानाचा अर्थ समजणाऱ्या त्या ज्ञानींचा

नमुना आहे, जरी ते, मिलरप्रमाणे, चुकांच्या अंधारातून बाहेर आलेले असले तरी.

“‘मे 1816 या महिन्यात, मी पापबुद्धीखाली आलो, आणि अहो, किती भयाने माझा जीव भरून गेला! मी अन्न खाणे विसरलो. आकाश पितळेसारखे, आणि पृथ्वी लोखंडासारखी भासत होती. अशा प्रकारे मी ऑक्टोबरपर्यंत राहिलो, तेव्हा देवाने माझे डोळे उघडले; आणि अहो, माझ्या जीवाला, येशू किती महान तारणारा आहे हे मला उलगडले! माझी पापे माझ्या जीवावरच्या ओझ्यासारखी गळून पडली; आणि मग बायबल मला किती स्पष्ट दिसू लागले! ते सर्व येशूविषयी बोलत होते; तो प्रत्येक पानात आणि प्रत्येक ओळीत होता. अहो, तो किती आनंदाचा दिवस होता! मला सरळ स्वर्गात आपल्या घरी जावे असे वाटत होते; येशूच माझ्यासाठी सर्वस्व होता, आणि मी जसा त्याला पाहिले तसेच इतर प्रत्येकालाही त्याला पाहता येईल असे मला वाटले, पण मी चुकलो.

“‘ज्या बारा वर्षांच्या काळात मी देववादी होतो, त्या काळात मला मिळतील ते सर्व इतिहासग्रंथ मी वाचले; पण आता मला बायबल प्रिय वाटू लागले होते. त्यात येशूविषयी शिकवण होती! तरीसुद्धा बायबलमधील बराचसा भाग मला अद्याप गूढ वाटत होता. 1818 किंवा 19 मध्ये, एका मित्राशी संभाषण करीत असताना—ज्याला मी भेट देण्यासाठी गेलो होतो, आणि ज्याने मला देववादी असताना ओळखले होते व माझे बोलणे ऐकले होते—त्याने काहीसे अर्थपूर्ण रीतीने विचारले, “या वचनाविषयी आणि त्या वचनाविषयी तुझे काय मत आहे?” तो देववादी असताना मी ज्यां जुन्या वचनांवर आक्षेप घेत असे, त्यांचाच उल्लेख करीत होता. तो नेमका काय अभिप्रेत ठेवून बोलत आहे, हे मला समजले, आणि मी उत्तर दिले—जर तुम्ही मला वेळ दिलात, तर त्यांचा अर्थ काय आहे ते मी तुम्हाला सांगेन. “तुला किती वेळ हवा आहे?” “मला ठारूक नाही, पण मी तुम्हाला सांगेन,” असे मी उत्तर दिले; कारण देवाने अशी प्रकटीकरण दिली आहे की जी समजता येऊ शकत नाही, यावर माझा विश्वास बसत नव्हता. तेव्हा मी माझे बायबल अभ्यासण्याचा निर्धार केला, या विश्वासाने की पवित्र आत्म्याचा अभिप्राय काय आहे ते मी शोधून काढू शकेन. पण हा निर्धार करताच तत्क्षणी माझ्या मनात असा विचार आला—“समजा तुला असा एखादा उतारा सापडला, जो तुला समजला नाही, तर तू काय करशील?”

“बायबलाचा अभ्यास करण्याची ही पद्धत तेव्हा माझ्या मनात आली:—मी अशा उताऱ्यांतील शब्द घेईन, आणि त्यांचा बायबलभर मागोवा घेईन, आणि अशा रीतीने त्यांचा अर्थ शोधून काढीन. माझ्याकडे कूडनचे कॉनकॉर्डन्स होते, [१७९८ मध्ये विकत घेतलेले] जे मला वाटते जगातील सर्वोत्तम आहे; म्हणून मी ते आणि माझे बायबल घेतले, आणि माझ्या टेबलापाशी बसलो, आणि थोडेफार वृत्तपत्रांशिवाय दुसरे काहीही वाचले नाही, कारण माझा निर्धार होता की माझ्या बायबलाचा अर्थ काय आहे हे मला जाणून घ्यायचेच आहे. मी उत्पत्तीपासून सुरुवात केली, आणि सावकाश पुढे वाचत गेलो; आणि जेव्हा मी अशा एखाद्या वचनापाशी आलो की जे मला समजत नव्हते, तेव्हा त्याचा अर्थ काय आहे हे शोधण्यासाठी मी संपूर्ण बायबल तपासून पाहिले. या प्रकारे मी जेव्हा संपूर्ण बायबल वाचून काढले, अहो, तेव्हा सत्य किती तेजस्वी आणि गौरवशाली दिसू लागले! मी तुम्हांला जे उपदेश करीत आलो आहे तेच मला सापडले. सात काळ १८४३ मध्ये समाप्त होतात, याची मला खात्री पटली. मग मी २३०० दिवसांपर्यंत आलो; त्यांनी मला त्याच निष्कर्षापर्यंत आणून पोहोचविले; पण तारणारा केव्हा येणार आहे हे शोधण्याचा माझ्या मनात काहीही विचार नव्हता, आणि मला त्यावर विश्वासही बसत नव्हता; परंतु तो प्रकाश माझ्यावर इतक्या सामर्थ्याने पडला की मला काय करावे हेच कळना. आता, मी मनात म्हटले, मला टाच द्यावी लागेल आणि लगाम आवरावा लागेल; मी बायबलपेक्षा वेगाने जाणार नाही, आणि त्याच्या मागेही राहणार नाही. बायबल जे काही शिकवते, त्याला मी दृढपणे धरून राहीन. तरीही, अजून काही वचने अशी होती की जी मला समजत नव्हती.”

“बायबलचा अभ्यास करण्याच्या त्याच्या सर्वसाधारण पद्धतीविषयी एवढेच. दुसऱ्या एका प्रसंगी त्याने आपल्या समोरील मजकुराचा—‘the daily’ चा—अर्थ निश्चित करण्याची आपली पद्धत सांगितली. ‘मी पुढे वाचत गेलो,’ तो म्हणाला, ‘आणि मला तो दुसऱ्या कोणत्याही ठिकाणी आढळला नाही, फक्त दानियेलमध्येच. मग मी त्याच्याशी संबंधित असलेले ते शब्द घेतले, “take away.” “He shall take away the daily,” “from the time the daily shall be taken away,” इत्यादी. मी पुढे वाचत राहिलो, आणि मला वाटले की या मजकुरावर मला काहीच प्रकाश मिळणार नाही; शेवटी मी 2 Thessalonians 2:7, 8 येथे आलो. “For the

mystery of iniquity doth already work, only he who now letteth, will let, until he be taken out of the way, and then shall that wicked be revealed," इत्यादी. आणि जेव्हा मी त्या मजकुरापर्यंत पोहोचलो, अहो, सत्य किती स्पष्ट आणि तेजस्वी दिसू लागले! तेच आहे! तेच "the daily" आहे! बरं, आता, पौलाचा "he who now letteth," किंवा अडथळा आणतो, याने काय अभिप्रेत आहे? "the man of sin," आणि "the wicked," यांद्वारे पोपशाही अभिप्रेत आहे. बरं, मग पोपशाही प्रकट होण्यास अडथळा आणणारी गोष्ट कोणती? ती म्हणजे मूर्तिपूजकता; तर मग, "the daily" याचा अर्थ मूर्तिपूजकता असलाच पाहिजे." Apollos Hale, The Second Advent Manual, 66.

मिलरच्या अभ्यासावर मानवी आणि दैवी अशा दोन्ही प्रकारच्या मार्गदर्शक अधिपत्याची नोंद अभिलेखात आढळते. त्याचा जुना मित्र त्याला प्रवृत्त करीत होता, आणि त्याच्या मनात जे विचार आले ते देवदूत गॅब्रिएलचा आवाज होते; ज्याला सिस्टर व्हाइट "line upon line" मध्ये असा देवदूत म्हणून ओळखते की जो वारंवार मिलरला भेट देत असे. तो "seven times" ही आपली पहिली शोधसिद्धी म्हणून ओळखतो आणि नंतर "2,300" यांना "seven times" यांचा दुसरा साक्षीदार म्हणून दर्शवितो, कारण ते दोन्ही 1843 मध्ये संपत होते, (असे त्याने आरंभी मानले). या दोन भविष्यवाण्या त्याच्या अल्फा आणि ओमेगा स्वरूपाच्या शोधसिद्धी आहेत, आणि मिलरशी असलेल्या भविष्यसूचक संबंधांच्या परिघात त्या त्या चुकीची ओळख करून देतात, जी "seventh-month movement" आरंभ करणाऱ्या Midnight Cry च्या संदेशाद्वारे सॅम्युएल स्नो याने दुरुस्त केली जाणार होती. Midnight Cry ची चळवळ, Exeter camp meeting येथून निघाली तेव्हा, तीच "seventh-month movement" होती; कारण ती सातव्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी प्रभूच्या आगमनाची घोषणा करीत होती, जो दिवस 1844 मध्ये 22 ऑक्टोबरला आला.

दुसऱ्या देवदूताच्या सामर्थ्यप्राप्तीस कारणीभूत ठरणारी चूक, मिलर याच्या आरंभीच्या त्या समजुतीद्वारे दर्शविली जाते की सात काळ व २,३०० वर्षे ही दोन्ही १८४३ मध्ये एकत्र समाप्त झाली. त्या उताऱ्यात पुढे चर्चा होणारा सिद्धांत असा आहे की मिलरने रोमलाच दर्शन स्थापन करणारे प्रतीक म्हणून कसे ओळखले. अॅडव्हेंटिस्ट इतिहासाचे शिक्षक असे निर्दर्शित करतात की विल्यम मिलर यांच्या सर्व भविष्यवाणीविषयक समजुती या त्याने ओळखलेल्या दोन उजाड करणाऱ्या शक्तींवर आधारित होत्या. त्या दोन उजाड करणाऱ्या शक्ती त्याला मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम अशा समजल्या; आणि जेव्हा त्याला हे उमगले की दानियेलाच्या पुस्तकातील "daily" म्हणजे मूर्तिपूजक रोम होय, तेव्हा त्याने २ थेस्सलनीकाकरांस पत्रात त्या दोन शक्ती पाहिल्या. सिस्टर व्हाइट आम्हांस कळवितात की मिलरला पुन्हा पुन्हा देवदूतांनी भेट दिली होती; आणि मिलरने मांडलेला प्रत्येक भविष्यवाणीचा नमुना हा रोम दर्शन स्थापन करते या त्याच्या समजुतीवरच आधारित होता. प्रत्येक एक!

31 डिसेंबर 2023 पासून यहूदाच्या वंशाचा सिंह येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण यावरील शिक्के उघडत आला आहे. त्या क्षणापासून पायाभूत कसोटी आरंभ झाली होती, आणि 8 मे, 2025 रोजी संयुक्त संस्थानांतील पहिल्या पोपने आपले राज्यकारभार आरंभ केला तेव्हा ती तिच्या समाप्तीला पोहोचली. त्या वेळी, मंदिराची कसोटी आरंभ झाली.

आम्ही पुढील लेखात या गोष्टी पुढे चालू ठेवू आणि आमची ही ओळख पटवून देण्यासाठी की मूलभूत परीक्षा सध्याच्या पोपबरोबर समाप्त झाली, "250" वर्षांचा साक्षी म्हणून उपयोग करू.